

Lovforslaget havde følgende indhold:

„§ 1. Den hidtige sømandsskatteordning ophæves pr. 1. juli 1975, således at de af ordningen omfattede indtægter — jfr. lovbekendtgørelse nr. 584 af 28. november 1974 — for så vidt de er erhvervet efter udgangen af juni 1975, ikke underkastes nogen form for indkomstbeskatning.

§ 2. Fradrag knyttet til sådan indtægt kan ikke foretages i skatteyderens øvrige indkomst.

§ 3. Lov om sømandsskat, jfr. lovbekendtgørelse nr. 584 af 28. november 1974, ophæves fra 1. juli 1975 at regne.“

Som baggrund for forslaget blev i bemærkningerne hertil anført følgende:

„Som første led i afviklingen af indkomstskatterne går lovforslaget ud på at afskaffe indkomstskatten for sømænd — den såkaldte sømandsskat — fra 1. juli 1975.

For at netop området sømænd først tages ud af skattesystemet taler bl. a. følgende synspunkter.

Sømandsskatten administreres af det særlige sømandsskattekontor, og der er tale om et isoleret område, der som et modul kan tages ud af det samlede skattesystem.

Sømandsskatten er meget administrationskrævende såvel for det offentlige som for skibe og rederier.

Sømænd har i forbindelse med deres erhverv en lang række ulemper, hvoraf bl. a. kan nævnes de lange perioders fravær fra hjemmet, store rejse-, tele- og portoudgifter, ingen muligheder for ekstraindtægter o. m. m. og derudover relativt dårlige kommunikationsmuligheder med skattevæsenet.

Sømandsskat betales kun af ca. 18.000 personer, medens skibsfartserhvervet alene i 1974 indsejlede ca. 7 milliarder kroner i udenlandsk valuta.

Lovforslaget vil betyde en væsentlig lønforbedring uden lønstigninger, og erhvervet gøres mere attraktivt. Dette er vigtigt for en af vore allerstørste valutaindtjeningsmuligheder i en periode, hvor valutabalancevanskelighederne er blevet et så dominerende samfundsproblem.

Umiddelbart vil en gennemførelse af lovforslaget medføre et provenutab i finansåret 1975-76s tre sidste kvartaler for staten på knap 200 millioner kroner og for kommuner og amter på et lignende beløb. Det bør kompenseres ved besparelser i de offentlige udgifter.“

Lovforslaget blev ved 1. behandling afvist såvel af *ministeren for skatter og afgifter* som af partiordførerne på nær fremskridtspartiets.

Ved 3. behandling blev lovforslaget forkastet, idet kun 22 medlemmer (FP) stemte for forslaget, medens 126 stemte imod. Ingen undlod at stemme.